

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

JAN ZONDER VREES EN HET TROUWFEEST VAN MARIANNEKE

blijspel met liedjes in twee bedrijven

door

EDDY THOMAS

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1988

(N° 1640)

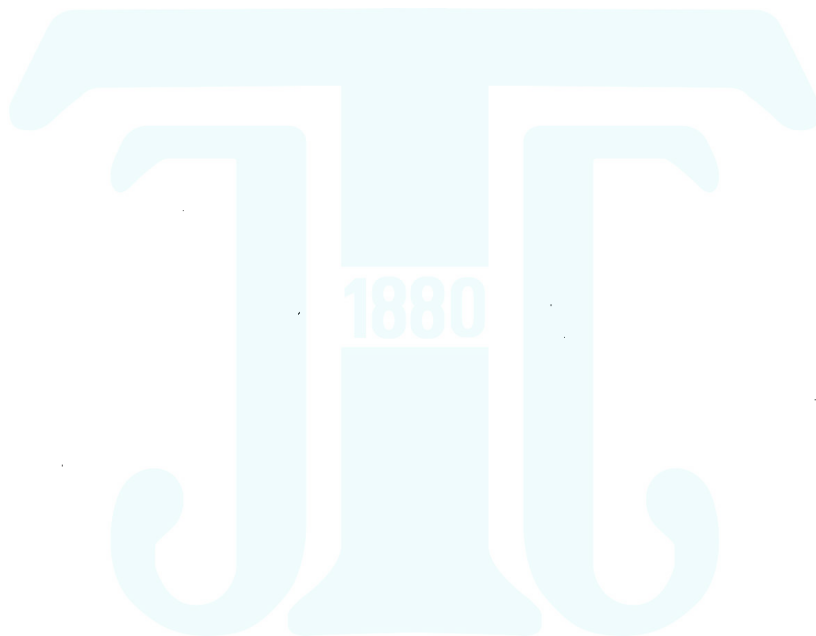
OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

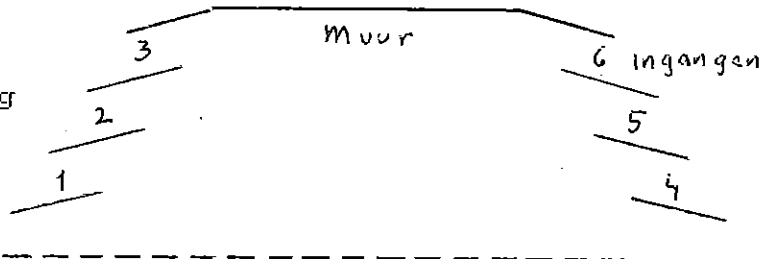
© 1988 Toneelfonds J. Janssens / Eddy Thomas

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1.

Decor met zes ingangen (de straatjes)
Geschilderd als oude stenen muur met daarop veranderlijke
ophangpanelen, voorstellende:

- A. Kloostertuin
- B. Straatje
- C. Vismarkt
- D. Binnenkoer patricierswoning

ROLVERDELING:

Euphrigenia	:non
Gabriella	:non
Hortensia	:non
Magdalena	:non
Dokus	:vriend van Jan
Jan zonder vrees	:volksjongen
Kind A	:straatjeugd
Kind B	:straatjeugd
Kind C	:straatjeugd
Kind D	:straatjeugd
Piet Ajuin	:boevenleider
Flup	:trawant v. Piet
Jef	:trawant v. Piet
Stien	:volksvrouw
Beth	:volksvrouw
Neeltje	:grootmoeder van Jan
Emma	:marktkraamster
Mie	:marktkraamster
Blinde	:bedelaar
Leentje	:doofstom dochttertje van blinde
Waard	:gezellige herbergier
Edelman	:franse moordenaar
Marianneke	:bruidje
Doremi	:muzikant (harmonicaspeler die altijd op de scene zit.)

Verschillende van deze rollen kunnen door dezelfde
personen gespeeld worden, zoals:

EUPHRIGENIA.....	EMMA.....	KIND C (BEDRIJF 2)
GABRIELLA.....	STIEN	
HORTENSIA.....	KIND A	
MAGDALENA.....	LEENTJE	
BETH.....	KIND C (BEDRIJF 1)	
MIE.....	KIND B	
WAARD.....	KIND D	
NEELTJE.....	MARIANNEKE	

JAN ZONDER VREES

PROLOOG

.....
 (De gekende 13 klopjes weerklinken, maar voor het doek opengaat komt de muzikant samen met een der spelers voor het doek. De akteur doet de aankondiging terwijl de muzikant een tempomuziekje speelt.)

" Goeienavond goeienavond goeienavond, ik ben blij dat ge d'r allemaal bij zijt. Goeienavond goeienavond goeienavond ge ziet die muzikant hier nevenst mij...dames en heren ... (Naam van muzikant.) Een muzikant zonder wie deze voorstelling niet mogelijk zou zijn, want deze avond brengen wij u geen toneelstuk in de echte zin van het woord, maar eerder een vertelselke opgevrolijkt als ik het zo mag zeggen, met liekes. Liekes die ge gerust meugt meezingen , we vragen niet liever.

(Hier verdwijnt de muzikant terug achter het doek om zich op de scene klaar te zetten tegen dat het doek opengaat.)

Als rasechte Antwerpenaars willen we niet chauvinistisch zijn en hebben dan ook gekozen voor een volksheld die eerder toevallig in onze schone stede heeft gewoond zo'n goei vijfhonderd jaar geleden zoals u zult zien scheelde dat verleden niet veel met het heden. Toen ook was er milieuvervuiling, werk was er bijlange niet voor iedereen en ergens op deze aardkloot was er wel een oorlog aan de gang.

Gelukkig heeft de mens zich er altijd doorgeslagen dank zij zijn wilskracht en levenslust en zal dat waarschijnlijk ook zo blijven doen en wie kan er beter als voorbeeld dienen dan onze held.

Dames juffrouwen en heren we nemen u mee terug in de tijd en laten u kennismaken met de eeuw van Jan zonder vrees.

(Het doek gaat open en de ouverture tot Willem Tell, of een andere klassieke sfeermuziek weerklinkt.)

EERSTE BEDRIJF

(Het decor stelt een kloostermuur voor, die mits ophanging van enkele losse panelen, omgevormd kan worden in een straatje, een vismarkt en de binnenkoer van een patricierswoning. Als het doek opengaat, horen we de ouverture tot Willem Tell en zien we, zuster Euphrigenia, die in de kloostertuin de laatste hand legt aan het snoeien van de rozen. Vanuit een, met klimop omlijst poortje komen drie andere zusters op, elk met een mandje groenten.)

GABRIELLA-HORTENSIA-MAGDALENA: (Spreken tegelijkertijd, iets wat ze dikwijls doen.) Dag zuster Euphrigenia.

EUPHRIGENIA : (Kijkt op van haar werk.) Dag zuster Gabriella, dag zuster Hortensia, dag zuster Magdalena. Wat is het goed van jullie zo vrolijk te zien. En wat voor schone groenten, hebben jullie bij. Komen die uit onze hof?

GAB.HOR.MAG.: (In koor.) Natuurlijk zuster, vanwaar zouden ze anders komen.

EUPHRIGENIA : Wel wel, ik vraag me dikwijls af.

(Zingt een kinderliedje.)

" Wat groeit er in onze hof? "

GABRIELLA : (Zingt.) " Ajuin. "

EUPHRIGENIA : " Wat nog? " (Danst rond de drie zusters.)

HORTENSIA : " Peterselie. "

EUPHRIGENIA : " Wat nog? "

MAGDALENA : " Peekes gesneden. "

EUPHRIGENIA : " Wat nog? "

GAB.HOR.MAG.: " Niks nietmeer! "

(Dansen met zijn allen in het rond.)

" Al wie omziet krijgt hem niet,
krijgt hem niet.

Al wie omziet krijgt hem niet! "

(Allen klappen in hun handen van plezier.)

GAB. : En wat hebt gij gedaan zuster Euphrigenia ?

EUPHR. : Ik heb de rozen gesnoeid.

HOR. : En hebt ge u niet geprikt ?

EUPHR. : Slechts drie maal.

MAG. : En deed dat niet zeer ?

EUPHR. : Ja, maar ik heb rap elke keer een weesgegroetje gepreveld

GAB.HOR.MAG.: Waarom ?

EUPHR. : Omdat er anders misschien woorden uit mijne mond hadden gekomen die nondedju als godslastering zouden kunnen klinken.

GAB.HOR.MAG.: (Slaan alle drie een kruis.) Ooh, daarom.

EUPHR. : Och zusters zijn jullie ook zo blij omdat ge in het jaar 1407 kunt leven ?

GAB. : 1412.

HOR : 1423.

MAG. : 1403.

EUPHR. : Nu ja, veertienhonderd en een beetje dan. Wat maakt een jaartje meer of minder wanneer ons hart zo vervuld is van al het schone dat we van god in z'n goddelijke goedheid mogen aanschouwen.

GAB. : Ik zou wel kunnen zingen!

- HOR. : Ik zou wel kunnen dansen!
MAG : Ik zou wel kunnen zingen en dansen!
EUPHR. : (Voegt de daad bij het woord en begint te zingen en te dansen.)
" Van tingelingeling den ijzerendraad, maskes kussen kan geen kwaad... "
- GAB.HOR.MAG.: Oooh !!! Zuster !!!
EUPHR. : (Stopt verschrikt en slaat hand voor de mond.) Ooh...
GAB. : Zijdde gij niet beschaamd ?
HOR. : Ja, hè,ge begint er gelijk van te blozen .
MAG. : Maar wat een stem...
GAB. : En zo'n schoon danspaskes.
HOR. : Daar zou Fred Astaire nog een puntje hebben kunnen aan zuigen.
MAG : Als hij nu al moest geleefd hebben toch.
EUPHR. : En ik doe het dan nog zonder stepschoenen aan.
GAB. : Kunt ge dat aan ons ook leren ?
HOR. : Maar niet op dat lieke.
GAB. : Kent gij een ander ?
MAG. : Ik wel.
HOR. : Laat eens horen.
MAG. : (Zingt .)
" Maandag ging de heer aan 't scheppen.
Dinsdag ging de aard' aan 't steppen.
Woensdag zag men al van verre,
zon en maan en alle sterren.
Donderdag heeft god de apen
samen met de man geschapen
Vrijdag kwam het kattenras
Zaterdag kwam Eva pas.
Ja en toen, ja en toen
Schiep de heer tot slot een zoen
En die zoen ligt nog vandaag
menig man zwaar op de maag
Daarom zoenen al die meisjes toch zo graag. "
- HOR. : Dat vind ik ook maar niks, kent gij er geen zuster Gabriella ?
GAB. : Neen, niks anders dan psalmen.
MAG. : Die zijn wel schoon, maar nogal moeilijk om op te dansen.
GAB. : Kunnen we dat van tingelingeling en zo niet houden en alleen dat van die maskes kussen er uit laten ?
HOR. : Ja , per slot van rekening is 't alleen dat wat niet helemaal fatsoenlijk is.
EUPHR. : Dan laten we dat er uit. Kom. (Ze zetten zich op een rij en doen enkele danspassen terwijl ze zingen.)
" Van tingelingeling den ijzerendraad."
(Maar in plaats van " maskes kussen " zingen ze)
" mm mm, kan geen kwaad."
(Dezelfde zin herhalen ze zo een paar maal, maar steeds rapper. Als ze stoppen gieren ze het uit van de pret en klappen in hun handen.)
- GAB. : Zusters, zusters, genoeg... eigenlijk past dit niet bij onze waardigheid.
HORT. : We doen er toch niemand kwaad mee.
MAG. : Zolang ze maar niet, onder zuster Euphrigenia haar

- platvoeten komen.
- HOR. : Als ge ze zo bezig ziet, is't precies de vliegende non.
 MAR. : Wie is dat ?
 HOR. : Och, iemand van een teve programmeke.
 GAB. : Zouden we niet voortgaan met ons werk, ik moet de
 ajuinen nog pellen.
 HOR. : De peterselie kuisen.
 MAG. : En de peekes snijden.
 EUPHR. : Weet ge wat ik me afvraag ?
 GAB.HOR.MAG. : Nee.
 EUPHR. : Of Jezus ooit de neiging heeft gehad om te zingen en
 te dansen .
 GAB. : Daar heb ik nooit iets van gehoord.
 HOR. : En toch zeker niet op zo'n zondige liekes.
 EUPHR. : Zondig ?
 MAG. : Wel, dat maskes kussen...
 GAB.+HOR. : Mm mm...
 MAG. : Juist, dat mm mm... is toch niet deftig.
 GAB. : En kunt gij u Jezus voorstellen als teenager ?
 HOR. : Of punker ?
 MAG. : Of Hell's Angel ?
 GAB.HOR.EUPH. : Hell's Angel !?!?! (De tonen van Allelujah weer-
 klinken, waarbij de zusters zoekend naar boven zien.)
 Euph. : Niettemin vermoed ik, dat niets hem vreemd zijnde, hij
 mogelijk misschien wel eventueel soms eens zou kunnen
 gedanst hebben.
 GAB. : Gij zijt precies niet overtuigd, gij zoudt van Jezus
 nog een Superstar maken gij. (Enkele tonen van Jezus
 Christ Superstar.)
 HOR. : Vergeet het liever.
 Mag. : We kunnen het eens aan moeder overste vragen.
 GAB.+HOR. : Dat zullen we doen. (Gab.Hor.Mag. af.)
 EUPH. : Er moet toch een mogelijkheid zijn om uiting te geven
 aan dat gevoel van volheid in mijn hart om al het
 schone dat de dag in zich houdt... ik weet het... een
 psalm... (Ze begint stilletjes een psalm te zingen.
 Dokus, het niet al te snugger vriendje van Jan , komt
 achter haar op. Hij heeft een mandje met eieren bij
 dat hij dadelijk bij het opkomen neerzet, waarna hij
 naar de zuster gaat. Als hij vlak achter haar is, laat
 zij al haar reserves varen en brult haar psalm uit,
 terwijl ze zich omdraait. Beiden schrikken hevig.)
 Aaaaah !!!... (Draait haar rug naar Dokus.)
 DOKUS : (Springt achteruit.) Aaaaah !!!... (Jan op, hij blijft
 tegen de coulissen geleund, in de buurt van de eieren
 staan, onzichtbaar voor zuster Euphrigenia. In zijn
 hand heeft hij een heel groot soort broodmes waarmee
 hij uit een wilgetak een fluitje aan 't snijden is.
 Dokus loopt naar Jan en pakt hem bang vast.) Da-da-da
 (Wijst naar de zuster.)
 JAN : (Stuurt Dokus terug.) Vooruit ge moet gene bang heb-
 ben.
 DOKUS : G-g-g-gij hebt goed klappen g-g-gij. (Het stotteren
 mag niet overdreven worden.)
 EUPH. : (Zegt weesgegrootjes en vaderonsjes op in zo'n snel-
 heid dat ze er zelf niet meer aan uit kan en alles

door mekaar haalt tot ze besluit met.) Wees gegroet Maria die in de hemelen zijt uw wil geschiede vol van genade uw rijk is met u. Gezegend zijn onze schuldenaren in de aarde als op de hemel en verlos ons van ons dagelijks brood amen...(Dokus tikt haar op de schouder.)Aaah !!!...(De zuster gilt nog veel harder dan eerst.)

- DOKUS : (Gilt eveneens veel harder.) Aaah!!!...
- GAB. : (Op.) Ja zuster, riept gij ? (Ze is heel kalm.)
- EUPHR. : (Roept angstig.) De duivel !!!
- GAB. : (Raakt mee in paniek.) Waar !?!
- EUPHR. : Daar! (Wijst naar Dokus die verschrikt de uitgestoken vinger volgt en instinktief een stap dichterbij de zusters komt.)
- GAB. : (Bekijkt Dokus verwondert.) Zijdde gij zeker ?
- EUPH. : (Die door het dichterkomen van Dokus terug kruisjes begint te slaan.) Ja !
- GAB. : Ik riek toch gene solfer of niks.
- EUPH. : (Snuijft eens.) Nu dat ge 't zegt, ik ook niet.
- GAB. : Wacht ik ken een goede geestenbezwering.(Tegen Dokus.) Zedde gij echt sprekt,zedde ne geest zwegt. (Dokus lacht eens onnozel.)
- EUPHR. : 't Is ne geest hij zwegt !
- DOKUS : I-i-ik ben Dokus.
- GAB. : 't Is ne mens hij sprekt !
- EUPHR. : Als ge dan Satan of een van zijn helpers niet zijt, zeg dan wat ge hier komt doen.
- DOKUS : I-i-ik kom...euh...(Begint te snikken.) Ik weet het niet meer.
- EUPH. : Vooruit vertel op.
- GAB. : En een beetje rap.
- DOKUS : (Wenend.) I-i-ik weet het echtig niet m-m-meer.
- GAB. : Ik vrees dat hij de waarhied spreekt en het echt niet meer weet zuster.
- EUPH. : Bijna had hij mijn dag naar de vaantjes gedaan.(Houdt haar hart vast.) Mij hart is helemaal van zijn melk.
- GAB. : Laat zo'n kleinigheid u niet van uw stuk brengen zuster. Wat waart ge aan 't doen ?
- EUPHR. : Een psalm aan 't zingen. Zou ik voort durven doen ?
- GAB. : Natuurlijk, maar niet te hard, de steentjes van die muur liggen niet al te vast en zouden wel eens naar beneden durven komen. (Terwijl ze samen achterwaarts weggaan in de richting van Jan, zet Euphrigenia haar psalm terug in.) Waarom ziedde gij zo scheel zuster ?
- EUPH. : Probeer maar eens met een oog die knaap in 't oog te houden en met het andere te zien waar ge loopt.
- GAB. : Zie gij waar we gaan, ik zal die jongen in 't oog houden.
- EUPHR. : Goed.(Draait zich om en ziet nu plots Jan heel dicht voor zich.) Aaah !!! (Loopt naar overzijde.)
- GAB. : (In een reflex.) Aaah !!! (Loopt mee.)
- DOKUS : (Achter hen aan.) Aaaaah!!! (Ze klampen zich alle drie aan mekaar vast.)
- EUPH. : Hebt ge dat mes gezien ?
- GAB. : Jezus Maria, wat een mes.
- DOKUS : Zo 'ne k-k-kastaar. (Wijst.)

- EUPH. : Da's nog zo gevaarlijk in de handen van zo'n klein bazeke.
- GAB. : Is dat wel een klein bazeke ?
- EUPH. : Wat bedoelt ge ?
- GAB. : Awel ja, er loopt in Antwerpen toch ene geest rond die zich naar believen zo groot en zo klein kan maken als hem zelf wilt ?
- EUPH. : Ge bedoelt toch niet Lange Wapper ?
- DOKUS : Aaah ! L-L-Lange Wapper ! (Dokus, Euph. en Gabr.zing-en een liedje op de tonen van Yankee Doodle Dandy.)
 " Lange Wapper is ne geest
 Die zwerft deur de straten
 Als ge'm zie, ga loopt dan eerst
 Alvoor met hem te praten ,
 Lange Wapper is de schrik
 De schrik van heel wat mensen
 En alleen daarom ze'kik
 'k Zou hem in China wensen."
- EUPHR. : We zullen best ons ogen dicht doen, dan kan er niks gebeuren.(Ze nijpen alle drie hun ogen stijf dicht.)
- JAN : Dag zusters, nog chance dat ge gene stap verder gezet hebt, dat zou nogal een ommelet geweest zijn he, zo'n eenentwintig eieren. Wat denkte gij daar van Dokus ?
- DOKUS : (Die nog met z'n ogen toe bij de zusters staat,opent zijn ogen en gaat tot bij Jan.)H-h-hoeveel, e-eenen-twintig?
- JAN : Ja. (De zusters blijven met hun ogen toe staan.)
- DOKUS : Ja, p-p-peerdogen zoude er niet meer kunnen van bakken. M-m-maar waarom brengen wij die eigenlijk naar hier ?
- JAN : Awel, als ge aan die nonnekes een deel eieren kado doet, dan lezen ze voor u wat rozenhoedjes en dan kunt ge er zeker van zijn dat het op de een of andere dag dat ge wat aan de hand hebt goed weer is of da't regent naargelang dat voor u't beste uitkomt. Kent ge dat niet
 (Zingt.) "Het regent, het regent,
 het regent dat het giet,
 en als het dan geregend heeft
 zijn al de steentjes wit."
- DOKUS : E-e-en als boer Jef nu regen nodig heeft voor zijn spr-spr-petatjes en de boerin in passant zon om heu-heu-heure was te drogen, wat dan ?
- JAN : Dat weet niemand en dat trekt ook niemand zich aan, voor alleman goed doen kan zelfs de Paus nog niet. (Tegen zusters.) Wat is't zuster pakte nu die eieren aan of niet ? (Tikt tegen zuster Euphrigenia haar arm. Dokus gaat de eieren halen en zet ze voor de zusters.)
- EUPH. : Aaah !!!
- GAB. : Aaah !!!
- JAN : Niet aah, eieren. Enfin, jullie moeten het weten.(Zet zich terug tegen de muur en snijdt voort aan zijn wilgentakfluitje.)
- EUPH. : Zouden we niet beter ons ogen terug opendoen ?

- GAB. : Is dat wel te betrouwen ?
 EUPH. : Die stem klinkt toch niet zo onheilspellend.
 GAB. : Eigenlijk niet. (Dokus bekijkt hen onnozel, terwijl Jan verder snijdt.)
 EUPH. : Ik tel tot drie en dan doen we ze samen open. Pas op, een...twee... (Dokus tracht op zijn vingers mee te tellen wat hem niet lukt)...drie. (Ze openen hun ogen.)
 GAB. : Och nee, zo'n berg eieren.
 EUPH. : We hadden beter ons ogen dichtgehouden.
 JAN : Mogen jullie geen eieren zuster ?
 GAB.+EUPH. : (Samen.) Jawel jawel, maar niet alle dagen.
 DOKUS : Ik wel zenne.
 GAB. : Ik eet liever pap...
 EUPH. : En dan liefstst drij kommen....
 GAB. : Met een paar sneetjes brood...
 EUPH. : Zo 'n stuk of vijf...
 GAB. : Van zo'n groot karrewielbrood...
 EUPH. : En omdat 't goed zou binnengaan...
 GAB. : Goed dik besmeerd...
 EUPH. : Met van den beste honing. (Beiden wrijven over hun buik ten teken dat het lekker is. En zeggen samen.)
 Mmmmm. (Liedje.)
 (Samen) " Wij gaan gere aan tafel
 als ze is klaar gezet.
 (Euph.) Bij Pier de jubilaris
 (Gab.) Dan hedde nogal gefret.
 (Euph.) Ik wou er 't mijn van pakken
 (Gab.) Toen riep Julie de prei.
 (Samen) Zeg gij kunt nogal kakken,
 Gij vreet zeker veur drij."
 JAN : Pas maar op, dat ge niet te dik wordt.
 DOKUS : D-d-da's niet gezond.
 EUPH. : Van pap krijgt ge 't in ieder geval minder aan uwe lever dan van eieren.
 DOKUS : Daarmee hebde golle zo'n gezond rozig leverziekte-geel kleureke. D-d-da's van tok tok tok een ei. Nog cha-cha-chance dat golle zelf geen kiekens hebt. A-a-anders konde zingen van. (Imiteert pikkende kip en zingt.)
 " 'k Heb nen hof met dertig kiekens
 daartussen loopt maar enen haan.
 Dien haan die moet maar ene keer piepen
 en al die kiekens blijven staan.
 Den ene pikt het wijfke van den andere
 daar vliegen wij veur in den bak.
 'nen haan kan alle dagen eens veranderen
 'k wou da'k ook zo'n haantje was."
 GAB+EUPH. : (Slaan zedig hun hand voor de mond.) Oooh...als meneer pastoor dat moest horen...oooh.
 JAN : Die eieren zijn, om er voor te zorgen da't niet regent op de trouwdag van Marianneke, die nevens ons woont.
 EUPH. : Goed als het dan niet anders kan... (Neemt mand met eieren.)
 GAB. : ... dan zullen we er voor zorgen.
 EUPH. : (Begint terwijl ze afgaat terug luidkeels haar psalm te zingen. Dokus springt verschrikt opzij en kijkt

- naar de kloostermuur.)
- GAB. : Zuster! zuster! ... Zoudt ge dat wel doen, 't is nu al twee keer goed afgelopen, maar ge moogt het noodlot niet tarten en zeker niet met zo'n berg eieren in uw handen.
- EUPH. : En dansen ?
- GAB. : Ja, da's niet zo gevaarlijk. Maar dan wel heel voorzichtig. (Ze gaan met een soort vertraagde huppeldanspas af.)
- JAN : Voila zie, die kommisje hebben we er weeral goed vanaf gebracht.
- DOKUS : D-d-da's zeker da.
- JAN : Waarom sprongde gij daarjuist zo opzij ? Liet dat nonneke u verschieten.
- DOKUS : He-he-hebde gij die steentjes niet van de mu-mu-muur horen naar beneden t-t-totteren.
- JAN : Niet overdrijven he Dokus.
- DOKUS : O-o-o-overdrijven ? Dat ging zo van, m-m-miljaarde getrekken t-t-tetekken da'k het niet gedacht had plof. D-d-die stenen reklameerden precies op dat lawaai.
- JAN : Ja jongen " Domini itinera inscrutabilia atque interdum tumultuosa sunt " (Als Dokus hem verwondert aangaapt.) Gods wegen zijn ondoorgrondelijk en soms luidruchtig.
- GABRIELLA : (Terug op.) Zuster Euphrigenia vraagt wanneer die trouwfeest is, want we kunnen voor eenentwintig eieren toch geen eenentwintig weken rozenhoedjes lezen en de andere klanten laten wachten.
- JAN : De tweede zaterdag van de oogstmaand.
- GAB. : Ik zal het haar zeggen. (Af.)
- DOKUS : Zeg J-J-Jan, waarom justekes eenentwintig ?
- JAN : Omdat het er eerst vierentwintig waren, maar ik heb er in drij een gaatje gemaakt met m'n mes hier, ja, 'k had dat nu toch bij, en dan die eieren slurp, in enen teug leeggesloeberd.
- DOKUS : H-h-hebde genen bang dat er, nu dat ge die e-e-eieren niet allemaal hebt afgegeven, een b-b-vlaagske zal vallen ?
- JAN : Van een ei meer of minder zullen die nonnekes niet armer worden he, Dokus.
- DOKUS : Is v-v-vierentwintig meer dan e-e-eeenentwintig ?
- JAN : Natuurlijk, of kunde gij niet tellen.
- DOKUS : J-j-ja zenne zie maar... (Wijst op duim van de linkerhand.) E-e-ene.. (wijst op wijsvinger van de linkerhand) vinger (wijst op middenvinger) twee (wijst op ringvinger) vingeren (wijst op pink) drij. (wijst op duim van de rechterhand) Nog ne (wijst wijsvinger) vinger (middenvinger) vier (ringvinger) vingeren (pink) vijf.
- JAN : Heel goed Dokus...en verder.
- DOKUS : 'k Heb niet meer vingers.
- JAN : Trek het u niet aan Dokus, de meeste mensen kunnen niet verder tellen.
- DOKUS : O-o-ons vader geraakt nog niet zo ver, want da's ne schrijnwerker en die geraakt maar aan twee en half.
- JAN : (Lacht.) Er zal wel eens een tijd komen dat alleman verder kan tellen en dan nog zonder zijn vingers te

- gebruiken.
- DOKUS : A-a-alleen de rijke poorters zeker.
- JAN : Aan die hunne onze, douze, treize, hebben we ook niks. Neenee, zowel arm als rijk zal ooit vanzeleven naar de school gaan. (Zingt.)
" A,B,C,D,E,F,G. onze meester viel heel goed mee
Leerde al de kinderen lezen.
Zijne naam werd hoog geprezen.
A,B,C,D,E,F,G... I,J,K,L,M,N,O,P."
(Terwijl Jan zingt komen er vier kinderen op, ze veranderen door het ophangen van losse panelen het decor in een straat.)
- DOKUS : (Kan er nog altijd niet aan uit.) A-a-alleman naar de school, gij zijt al zo zot als die zu-zu-zusters gij.
- JAN : (Lacht.) Heel just Dokus, komaan we zijn weg, m'n fluitje is af. (Steekt zijn mes in zijn kous.)
- DOKUS : Wa-wa-waarom steekt ge dat niet tussen uwe broeksband ?
- JAN : Ja, en er dan subiet geen erg in hebben en gaan zitten en lap 't is gebeurd.
- DOKUS : (Lacht onnozel.) J-j-ja, dan zou ik nog J-j-jeanneke moeten zeggen inplaats van Jan.
- JAN : Neenee, laat het maar in mijn kous zitten, tenen heb ik genoeg. (Bekijkt zijn wilgetakfluitje en laat er zijn vingers over glijden.)
- DOKUS : S-s-speel eens iets.
- JAN : (Speelt op fluitje waarin indien nodig een mirleton verwerkt is."Van tingelingeling den ijzerendraad.")
Ja, zie, ik weet ook niet hoe het komt dat juist dees lieke in mijne kop speelt. (Speelt verder. De kinderen die het decor veranderd hebben komen aangeslenterd en als Jan begint te stappen, dansen ze achter hem. Dokus gaat echter naar opzij van de scene. Jan stopt even.) Doet ge niet mee Dokus ?
- DOKUS : Met die h-h-hitte zeker. H-h-hier tegen de muur in de sch-sch-schaduw is't nogal wat frisser. 'k Ben ekik niet zo o-o-onnozel als da'k er uitzien zenne.
- JAN : (En de kinderen lachen.) Allee vooruit dan. (Speelt verder. De kinderen lopen zingend en dansend achter hem terwijl Dokus tegen de huizen blijft en nu en dan een onhandig danspasje doet. Uit een der straatjes komt een blinde bedelaar, met zonnebril en bordje met blind, hij steunt op een witte staf en op de schouder van een jong meisje, Leentje, zijn doofstomme dochter. Ze blijven glimlachend staan en na een poosje doet de man een poging om het meisje in de richting van de dansers te duwen. Ze bekijkt hem echter niet begrip- pend en blijft staan.)
- KIND B : Kom, doe mee. (Wil het meisje haar hand nemen, deze verschuilt zich echter achter de man.)
- KIND A : Da's ook weer slim, aan een doofstomme vragen om mee te zingen.
- KIND B : Oh, dat wist ik niet.
- KIND A : Hier zij zenne, ze komt weer van teuttere.
- KIND C : Nu weet toch wel het kleinste kind dat die zo doof als ne pot is zeker.
- KIND D : En stom als ne vis.

- KIND A : En zo onnozel als 't achtereind van een varken.
 JAN : Mannen laat dat kind gerust, ze misdoet olle toch niks.
 DOKUS : H-H-Hedde al eens gezien wat schoon ogen ze heeft,
 h-h-helemaal h-h-hemelsblauw.
- JAN : Amaai Dokus, zo maar in de maskes hun ogen zien, zedde
 misschien verliefd ?
 DOKUS : Och z-z-zot... (Af.)
 KIND D : Zelfs als ge uw tong tegen heur uitsteekt, weet ze
 niet wat er gebeurt, zie maar. (Steekt zijn tong uit.)
- KIND B : Pas op joeng, veur die vent.
 KIND A : Die is zo blind als een mol. (Begint zotte kuren te
 verkopen voor de blinde, die echter plots zijn hand
 uitsteekt en de bengel bij zijn oor pakt.) Au au au...
- KIND B : Hoe kan dat nu.
 BLINDE : Kom eens hier gij, da'k u efkes leer wat smoelen
 trekken is. (Het dove meisje trekt zich wat angstig
 terug naar de zijkant van het toneel.)
- KIND A : Au au... mijn oor joeng...
 BLINDE : Oor ? Wat voor een oor ? Ha, de deze hier, awel zie,
 omdat golle zo gere over dieren klapt, ga ik die nu
 vasthouden tot ze zo lang is als die van een echte
 ezel.
- KIND A : Jan, Jan, help...
 JAN : Hier kan ik niet tussen komen.
 BLINDE : Vindt ge niet dat ge 't zelf gezocht hebt.
 KIND A : Ik dacht dat gij niks zag.
 BLINDE : Tijdens mijn werkuren niet neen.
 KIND B : Hoe ... ?
 BLINDE : Van 8 tot 5 ga ik bedelen en ben ik blind, maar daarna
 doe ik, wat ik wil.
- DOKUS : (Op met een roos uit de kloostertuin. Hij gaat er mee
 naar het meisje, terwijl iedereen hem met de ogen
 volgt en geeft de roos aan het meisje.) H-h-hierzie,
 d-d-da's veur u. (Na enig aarzelen pakt het meisje de
 roos aan.)
- BLINDE : (Laat bengel los die zo rap mogelijk naar zijn
 vriendjes loopt.) Da's de eerste keer dat ze iets van
 ne vreemde aanpakt.
- DOKUS : Da-da-da's omdat ik ook niet goed kan ui-ui-uitleggen,
 ik weet wat het is om ui-ui-uitgelachen te worden.
- BLINDE : Niet goed kunnen uitleggen zeker? Jongen gij klapt met
 uw hart en dat verstaat iedereen.
- DOKUS : A-a-allemaal flauwe kul... (Zingt)
 " Ik wi-wi-wi-wil
 en ik wil voor olle een le-le-le-lieke zingen
 maar ik we-we-we-weet
 maar ik weet niet hoe mijn t-t-t-tong te wringen
 ik wi-wi-wi-wil
 ik wil u zingen met fat'soen
 maar ik k-k-k-kan
 maar ik kan er zelf niet aan doen
 dat he-heb
 dat heb ik uit de m-m-m-mazelen gehouwe
 zo ze-ze-ze-zei
 zo zei tenminste onzen ouwe
 want toe-toe-toe-toen

- want toen ik was een jaar of vijf
dan wa-wa-wa-was
dan was mijn tong al dik en stijf."
- BLINDE : En toch zijt ge ne reus.
KINDEREN : (Zingen) " Al wie daar zegt de reus die kom
de reus die kom ze liegen daarom
kere weer om reuske reuske
kere weer om reuzegom."
- LEENTJE : (Toont roos aan blinde.)
BLINDE : Jaja, houdt ze maar goed vast. (Meisje riekt aan roos
sluit de ogen en wiegt zachtjes met haar hoofd.) Weet
ge wat, we zullen ze thuis in een vaaske zetten.
- DOKUS : A-a-amaai, hedde golle thuis een vaas, da's nog gene
k-k-krot zeg.
- BLINDE : Als ge een bierkruik met een kapot oor een vaas wilt
noemen en wat tegeneen geslagen appelsienkisten een
huis, dan wel, ja.
- DOKUS : (Verward.) O-o-oo...
BLINDE : Kom m'n kind. (Neemt meisje bij de schouder en wil
weggaan. Als ze bijna van de scene zijn draait het
meisje zich plots om loopt naar Dokus, geeft hem een
kus op de kaak en loopt langs blinde af.) Ja, Dokus, ik
zie ons nog familie worden. (Lachend af.)
- KINDEREN : (Zingen.)
" Hij is vannacht verliefd geweest
nog nooit is hij zo verliefd geweest
zijn hart was nog een boontje groot
die nacht die vergeet hij nooit
hij zei zulde mij gere zien
zij zei als ge wat wacht misschien
en zij, zij zag hem aan, daar in z'n vaan
zag ze hem staan en z' is met hem mee gegaan."
- DOKUS : A-a-ambetanterikken. (Gaet tegen de coulissen staan
mokken. Jan begint terug te spelen van tingeling den
ijzerendraad en de kinderen beginnen terug te dansen.
Plots komen er uit een zijstraat drie jongens met on-
guur uiterlijk gesprongen, terwijl ze met kettingen
zwaaien. Er moet een fietsketting bijzijn en die van
de leider moet er vervaarlijk uitzien maar moet van
plastiek zijn. Ze spreken met ruwe stemmen.)
- KINDEREN : (Ongerust.) Oeioei Piet Ajuin en zijn bende... (Jan
speelt echter verder en de kinderen zingen, hoewel niet
meer van harte, mee.) Ijzerendraad...geen kwaad...
- PIET : Hoor die klein joeng hun eens amuseren.
JEF : Als hun moeder 't maar niet hoort, zo'n schunnige
liekes.
- FLUP : Schunnige liekes ? Voor snotjoeng misschien wel ja.
JEF : Wil ekik er eens een echt smerig zingen.
FLUP : Jaja, dan pissen ze misschien in hun broek.
(De drie boeven beginnen liedjes te zingen die in hun
ogen naar de gepeperde kant zijn. Ze doen daarbij ruwe
en uitdagende dansbewegingen op de ene helft van de
scene. Jan en zijn vriendjes zingen onschuldige liedjes
langs de andere kant. Ze wisselen mekaar af. Dokus
staat opzij, met open mond, het gebeuren te volgen.)
(KINDEREN)